

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/105/EF

af 16. december 2008

om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kemisk forurening af overfladevand udgør en trussel både for vandmiljøet i form af akut og kronisk toksicitet over for vandorganismer, akkumulering i økosystemet og tab af levesteder og biodiversitet og for menneskers sundhed. I første række bør forureningsårsagerne identificeres og emissionerne bekæmpes ved kilden så effektivt som muligt i økonomisk og miljømæssig henseende.
- (2) I henhold til traktatens artikel 174, stk. 2, andet punktum, skal Fællesskabets miljøpolitik baseres på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forurenere betaler.
- (3) Som fastsat i traktatens artikel 174, stk. 3, tager Fællesskabet ved udarbejdelsen af sin miljøpolitik hensyn til eksisterende videnskabelige og tekniske data, de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Fællesskabet,

den økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet som helhed og den afbalancerede udvikling i dets områder samt til fordele og ulemper ved foranstaltningens gennemførelse eller undladelse af at gennemføre den.

- (4) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽³⁾ erklæres det, at miljø og sundhed og livskvalitet er blandt de prioriterede indsatsområder i nævnte program, og det fremhæves navnlig, at der er behov for yderligere særlovgivning på det vandpolitiske område.
- (5) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁴⁾ lægges der en strategi mod forurening af vand, og der kræves yderligere specifikke foranstaltninger til forureningskontrol og fastsættelse af miljøkvalitetskrav. Dette direktiv fastsætter miljøkvalitetskrav i henhold til bestemmelserne og målene i direktiv 2000/60/EF.
- (6) I overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, særlig stk. 1, litra a), bør medlemsstaterne iværksætte de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 16, stk. 1 og 8, med henblik på en progressiv reduktion af forureningen med prioriterede stoffer samt standsning eller udfasning af emissioner, udledning og tab af prioriterede farlige stoffer.
- (7) Der er siden 2000 vedtaget en lang række fællesskabsretsakter, som udgør emissionskontrolforanstaltninger for de enkelte prioriterede stoffer som omhandlet i artikel 16 i direktiv 2000/60/EF. Dertil kommer mange miljøbeskyttelsesforanstaltninger i henhold til anden gældende fællesskabslovgivning. Derfor bør gennemførelse og revision af de gældende instrumenter prioriteres frem for indførelse af nye kontrolforanstaltninger.

⁽¹⁾ EUT C 97 af 28.4.2007, s. 3.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 22.5.2007 (EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 90), Rådets fælles holdning af 20.12.2007 (EUT C 71 E af 18.3.2008, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 17.6.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 20.10.2008.

⁽³⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

- (8) Hvad angår den emissionskontrol af prioriterede stoffer fra punktkilder og diffuse kilder, der er omhandlet i artikel 16 i direktiv 2000/60/EF, synes det mest omkostningseffektivt og rimeligt, hvis medlemsstaterne foruden at gennemføre anden gældende fællesskabslovgivning også om nødvendigt medtager passende kontrolforanstaltninger, jf. artikel 10 i direktiv 2000/60/EF, i det indsatsprogram, de skal udarbejde for hvert vandområdedistrikt i overensstemmelse med artikel 11 i nævnte direktiv.
- (9) Medlemsstaterne bør forbedre kendskabet til og de tilgængelige oplysninger om de prioriterede stoffers kilder og forureningsvejene med henblik på at identificere målrettede og effektive kontrolmuligheder. Medlemsstaterne bør bl.a. overvåge sedimenter og/eller biota med passende mellemrum, således at der tilvejebringes tilstrækkelige data til en pålidelig analyse af de langsigtede udviklingstendenser for de prioriterede stoffer, som har tendens til at blive akkumuleret i sedimenter og/eller biota. Resultaterne af overvågningen, herunder overvågningen af sedimenter og biota, bør i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik⁽¹⁾ stilles til rådighed for anvendelse i forbindelse med fremtidige forslag, der fremsættes af Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4 og 8, i direktiv 2000/60/EF.
- (10) Ved beslutning nr. 2455/2001/EF er der opstillet en første liste over 33 stoffer og stofgrupper, som er prioriterede med hensyn til en indsats på fællesskabsplan. Blandt disse stoffer er nogle identificeret som prioriterede farlige stoffer, for hvilke medlemsstaterne bør gennemføre de nødvendige foranstaltninger med henblik på at standse eller udfase emissioner, udledninger og tab. For naturligt forekommende stoffer eller stoffer, der dannes via naturlige processer, er det ikke muligt at standse eller udfase emissioner, udledninger og tab fra alle potentielle kilder. Nogle af stofferne har været under fornyet gennemgang og bør klassificeres. Kommissionen bør fortsætte gennemgangen af listen over prioriterede stoffer, idet den prioriterer stoffer med henblik på indsats på grundlag af vedtagne kriterier, der påviser risikoen for eller via vandmiljøet, i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastsat i artikel 16 i direktiv 2000/60/EF, og fremsætte forslag, hvor dette er hensigtsmæssigt.
- (11) I Fællesskabets interesse og af hensyn til mere effektive regler for beskyttelse af overfladevand bør der for forurenende stoffer, der er klassificeret som prioriterede stoffer, opstilles miljøkvalitetskrav på fællesskabsplan, mens medlemsstaterne for andre forurenende stoffer om nødvendigt kan fastsætte regler på nationalt plan under iagttagelse af de relevante fællesskabsbestemmelser. Otte forurenende stoffer, der er omfattet af Rådets direktiv 86/280/EØF af 12. juni 1986 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF⁽²⁾, og som indgår i den gruppe af stoffer, for hvilke medlemsstaterne, med forbehold af artikel 2 og 4 i direktiv 2000/60/EF, bør træffe foranstaltninger med henblik på at opnå god kemisk tilstand i 2015, blev imidlertid ikke opført på listen over prioriterede stoffer. De fælles krav, der er opstillet for disse forurenende stoffer, har imidlertid vist sig nyttige, og reguleringen heraf bør derfor fortsat ske på fællesskabsplan.
- (12) Bestemmelserne om de aktuelle miljøkvalitetsmål, som er fastsat i Rådets direktiv 82/176/EØF af 22. marts 1982 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra elektrolyse af alkaliske klorider⁽³⁾, Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium⁽⁴⁾, Rådets direktiv 84/156/EØF af 8. marts 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra andre sektorer end elektrolyse af alkalichlorider⁽⁵⁾, Rådets direktiv 84/491/EØF af 9. oktober 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af hexachlorcyklohexan⁽⁶⁾ og direktiv 86/280/EØF, bliver derfor overflødige og bør ophæves.
- (13) Da vandmiljøet kan udsættes for både kortvarig og langvarig forurening, bør oplysninger om såvel akutte som kroniske virkninger indgå i grundlaget for fastsættelse af miljøkvalitetskravene. For at sikre forsvarlig beskyttelse af vandmiljøet og menneskers sundhed bør der fastsættes miljøkvalitetskrav udtrykt som årgennemsnit på et niveau, der giver beskyttelse mod langtidseksponering, og højeste tilladte koncentrationer, der giver beskyttelse mod korttidseksponering.
- (14) I overensstemmelse med reglerne i afsnit 1.3.4 i bilag V til direktiv 2000/60/EF, kan medlemsstaterne, når de overvåger opfyldelsen af miljøkvalitetskravene, herunder de krav, der udtrykkes som højeste tilladte koncentrationer, benytte statistiske metoder, såsom percentil beregning, til at tackle outliers, dvs. ekstreme afvigelser fra middelværdier, og fejlvisninger for at opnå et acceptabelt konfidensniveau og en acceptabel præcision. For at sikre, at medlemsstaternes overvågning er indbyrdes sammenlignelig, bør der ved anvendelse af en udvalgsprocedure fastsættes nærmere bestemmelser om sådanne statistiske metoder.

⁽²⁾ EFT L 181 af 4.7.1986, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 81 af 27.3.1982, s. 29.

⁽⁴⁾ EFT L 291 af 24.10.1983, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 74 af 17.3.1984, s. 49.

⁽⁶⁾ EFT L 274 af 17.10.1984, s. 11.

⁽¹⁾ EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1.

- (15) For størsteparten af stofferne bør fastsættelsen på fællesskabsplan af værdier for miljøkvalitetskrav på indeværende tidspunkt begrænses til overfladevand. For hexachlorbenzen, hexachlorbutadien og kviksølv er det imidlertid ikke på fællesskabsplan muligt at sikre beskyttelse mod indirekte virkninger og sekundær forgiftning alene ved miljøkvalitetskrav til overfladevand. Derfor bør der på fællesskabsplan fastlægges miljøkvalitetskrav for biota for disse tre stoffer. For at give medlemsstaterne en vis smidighed i forhold til deres overvågningsstrategi bør medlemsstaterne have mulighed for enten at overvåge og anvende disse miljøkvalitetskrav for biota eller at opstille strengere miljøkvalitetskrav for overfladevand, der yder det samme beskyttelsesniveau.
- (16) Endvidere bør medlemsstaterne kunne fastlægge miljøkvalitetskrav for sedimenter og/eller biota på nationalt plan og anvende disse miljøkvalitetskrav i stedet for de miljøkvalitetskrav for vand, der er fastsat i nærværende direktiv. Sådanne miljøkvalitetskrav bør fastsættes efter en gennemsigtig procedure, der omfatter underretninger til Kommissionen og andre medlemsstater for at sikre et beskyttelsesniveau, der svarer til de miljøkvalitetskrav for vand, der er fastlagt på fællesskabsplan. Kommissionen bør sammenfatte disse underretninger i sine rapporter om gennemførelsen af direktiv 2000/60/EF. Endvidere er sedimenter og biota fortsat vigtige matricer i overvågningen af visse stoffer med væsentligt akkumuleringspotentiale. Med henblik på vurdering af langtidsvirkningerne af menneskeskabte aktiviteter og tendenser bør medlemsstaterne, med forbehold af artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, træffe foranstaltninger for at sikre, at de aktuelle forureningsniveauer i biota og sedimenter ikke stiger i væsentlig grad.
- (17) I henhold til artikel 13 i og bilag VII, del A, nr. 5, til direktiv 2000/60/EF, skal der i vandområdeplanerne redegøres for enhver afvigelse fra anvendelse af miljøkvalitetskravene for prioriterede stoffer på vandområder i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 4, stk. 4, 5 og 6, og under hensyntagen til dets artikel 4, stk. 8 og 9. Under forudsætning af, at kravene i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, herunder betingelserne for at indrømme undtagelser, opfyldes, kan der gennemføres aktiviteter, herunder opmudringsarbejder og skibssejls, der indebærer udledninger, emissioner og tab af prioriterede stoffer.
- (18) Medlemsstaterne skal opfylde Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand⁽¹⁾ og forvalte de forekomster af overfladevand, der anvendes til indvinding af drikkevand, i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 2000/60/EF. Nærværende direktiv bør derfor gennemføres, uden at de bestemmelser, der indebærer strengere krav, tilsidesættes.
- (19) I nærheden af udledninger fra punktkilder er koncentrationen af forurenende stoffer sædvanligvis højere end koncentrationen i det omgivende vand. Derfor bør medlemsstater have mulighed for at gøre brug af blandingszoner, så længe de ikke påvirker det øvrige overfladevandområdes opfyldelse af de relevante miljøkvalitetskrav. Udstrækningen af blandingszoner bør begrænses til udledningspunkternes umiddelbare nærhed og bør være rimelig. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i direktiv 2000/60/EF bør medlemsstaterne på passende vis sikre, at kravene til opnåelse af miljømålene i artikel 4 i nævnte direktiv koordineres for hele vandområdedistriktet, herunder også udpegning af blandingszoner i grænseoverskridende vandområder.
- (20) Det er nødvendigt at kontrollere, at målene om standsning eller udfasning og reduktion i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/60/EF overholdes, og at gøre vurderingen af overholdelsen af disse krav gennemsigtig, især med hensyn til overvejelser om signifikante emissioner, udledninger og tab som følge af menneskelige aktiviteter. Desuden må en tidsplan for standsning eller udfasning og reduktion altid være knyttet til en oversigt. Der bør også være mulighed for at vurdere gennemførelsen af artikel 4, stk. 4-7, i direktiv 2000/60/EF. Der er ligeledes behov for et egnet værktøj til kvantificering af tab af stoffer ad naturlig vej eller som et resultat af naturlige processer, da en fuldstændig standsning eller udfasning af emissionerne fra alle potentielle kilder ikke er mulig i disse tilfælde. For at opfylde disse behov bør hver medlemsstat for hvert vandområdedistrikt eller del af et vandområdedistrikt inden for dens område opstille en oversigt over alle emissioner, udledninger og tab.
- (21) For at undgå dobbeltarbejde under udarbejdelsen af disse oversigter og for at sikre, at oversigterne stemmer overens med andre eksisterende værktøjer inden for beskyttelse af overfladevand, bør medlemsstaterne anvende oplysninger, der er indsamlet i medfør af direktiv 2000/60/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer⁽²⁾.
- (22) Med henblik på at sikre konsekvent beskyttelse af overfladevand bør medlemsstater, der har vandområder til fælles, koordinere deres overvågningsaktiviteter og om nødvendigt udarbejdelsen af oversigter.

⁽¹⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32.

⁽²⁾ EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1.

- (23) For bedre at tilgodese deres behov, bør medlemsstaterne kunne vælge en egnet etårig referenceperiode til måling af basisværdierne i oversigten. Der bør dog tages hensyn til, at tab fra anvendelse af pesticider kan variere betydeligt fra år til år som følge af forskelle i doseringen, f.eks. på grund af andre vejrforhold. Derfor bør medlemsstaterne for nogle af de stoffer, der er omfattet af Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, kunne vælge en treårig referenceperiode.
- (24) For at optimere brugen af oversigten er det hensigtsmæssigt, at der fastsættes en tidsfrist for, hvornår Kommissionen skal have kontrolleret, at emissioner, udledninger og tab tilnærmer sig målene i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/60/EF, jf. dog artikel 4, stk. 4 og 5, i nævnte direktiv.
- (25) Der bør udarbejdes tekniske retningslinjer for at bidrage til harmonisering af de metoder, medlemsstaterne anvender ved udarbejdelsen af oversigterne over emissioner, udledninger og tab, herunder tab fra akkumuleret forurening i sedimenter.
- (26) Flere medlemsstater er berørt af forurening, der skyldes en forureningskilde uden for deres nationale jurisdiktion. Det er derfor hensigtsmæssigt at gøre det klart, at en medlemsstat ikke anses for at have misligholdt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, hvis en overskridelse af miljøkvalitetskravene skyldes en sådan grænseoverskridende forurening, under forudsætning af at visse betingelser er opfyldt, og at den pågældende medlemsstat på passende vis har udnyttet de relevante bestemmelser i direktiv 2000/60/EF.
- (27) Kommissionen bør på grundlag af rapporter fra medlemsstaterne, jf. artikel 15 i direktiv 2000/60/EF, undersøge behovet for ændring af eksisterende retsakter og behovet for supplerende specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan såsom emissionskontrol og eventuelt fremsætte relevante forslag. Kommissionen bør meddele Europa-Parlamentet og Rådet sine konklusioner af denne undersøgelse i forbindelse med den rapport, der udarbejdes i medfør af artikel 18, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF. Hvis Kommissionen fremsætter forslag om foranstaltninger til emissionskontrol i forbindelse med artikel 10 i direktiv 2000/60/EF, bør den tage hensyn til eksisterende krav om emissionskontrol som f.eks. kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁽²⁾ og til den seneste udvikling i forureningsbekæmpelsesteknologien.
- (28) Kriterierne for identificering af stoffer, der er persistente, bioakkumulerende og toksiske eller som anses for tilsvarende problematiske, bl.a. meget persistente og meget bioakkumulerende, jf. direktiv 2000/60/EF, er fastsat i den tekniske vejledning vedrørende risikovurdering til Kommissionens direktiv 93/67/EØF af 20. juli 1993 om fastsættelse af principperne for vurderingen af risikoen for mennesker og miljøet ved stoffer, der anmeldes i overensstemmelse med Rådets direktiv 67/548/EØF⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur⁽⁵⁾. For at sikre sammenhængen i fællesskabslovgivningen bør kun disse kriterier anvendes på de stoffer, der er under fornyet gennemgang ifølge beslutning nr. 2455/2001/EF, og bilag X til direktiv 2000/60/EF bør derfor erstattes i overensstemmelse hermed.
- (29) Forpligtelserne ifølge de direktiver, der er opregnet i bilag IX til direktiv 2000/60/EF, er allerede indeholdt i direktiv 2008/1/EF og 2000/60/EF, og der kan garanteres mindst samme beskyttelsesniveau, hvis miljøkvalitetskravene fastholdes eller revurderes. For at sikre en ensartet tilgang til kemisk forurening af overfladevand og for at forenkle og tydeliggøre gældende fællesskabsret på området bør direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF ophæves med virkning fra den 22. december 2012, jf. direktiv 2000/60/EF.
- (30) Der er taget hensyn til de i direktiv 2000/60/EF omhandlede henstillinger, særlig henstillingerne fra Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø.
- (31) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽⁶⁾ tilskyndes medlemsstaterne til både i egen og i Fællesskabets interesse at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.

⁽²⁾ EUT L 24 af 29.1.2008, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 227 af 8.9.1993, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1. Berigtiget i EUT L 136 af 29.5.2007, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

- (32) Målet for dette direktiv, nemlig at opnå en god kemisk tilstand for overfladevand ved at fastlægge miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af opretholdelse af samme beskyttelsesniveau for overfladevand i hele Fællesskabet bedre nås på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (33) Foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (34) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at ændre punkt 3 i bilag I, del B, til dette direktiv. Da der er tale om en generel foranstaltning, som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv eller at supplere det med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningen vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse nr. 1999/468/EF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, jf. artikel 16 i direktiv 2000/60/EF, med henblik på at opnå en god kemisk tilstand for overfladevand og i overensstemmelse med bestemmelserne og målene i artikel 4 i nævnte direktiv.

Artikel 2

Definitioner

Definitionerne i artikel 2 i direktiv 2000/60/EF gælder i nærværende direktiv.

Artikel 3

Miljøkvalitetskrav

1. I overensstemmelse med artikel 1 i dette direktiv og artikel 4 i direktiv 2000/60/EF skal medlemsstaterne anvende

miljøkvalitetskravene i bilag I, del A, til nærværende direktiv på overfladevandområder.

Medlemsstaterne anvender miljøkvalitetskravene på overfladevandområder i overensstemmelse med kravene i bilag I, del B.

2. Medlemsstaterne kan vælge at anvende miljøkvalitetskravene for sedimenter og/eller biota i stedet for kravene i bilag I, del A, på visse kategorier af overfladevand. Medlemsstater, der vælger denne mulighed:

- a) anvender for kviksølv og kviksølvforbindelser et miljøkvalitetskrav på 20 µg/kg og/eller for hexachlorbenzen et miljøkvalitetskrav på 10 µg/kg og/eller for hexachlorbutadien et miljøkvalitetskrav på 55 µg/kg, idet disse miljøkvalitetskrav gælder for bløddele (vådvægt), idet der vælges den mest velegnede indikator blandt fisk, bløddyr, krebsdyr og anden biota
- b) fastsætter og anvender andre miljøkvalitetskrav end de i litra a) omhandlede for sedimenter og/eller biota for nærmere specificerede stoffer. Disse miljøkvalitetskrav skal give mindst samme beskyttelsesniveau som de miljøkvalitetskrav, der er fastsat for vand i bilag I, del A
- c) fastsætter overvågningsfrekvensen for biota og/eller sedimenter for så vidt angår de stoffer, der er omhandlet i litra a) og b). Der skal dog foretages overvågning mindst en gang om året, medmindre teknisk viden og ekspertvurderinger begrundet et andet interval, og
- d) underretter via det udvalg, der er nævnt i artikel 21 i direktiv 2000/60/EF, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke stoffer miljøkvalitetskravene er fastsat for i overensstemmelse med litra b), årsagerne til, at denne fremgangsmåde benyttes, og grundlaget herfor, de alternative miljøkvalitetskrav, der er fastsat, herunder de data og den metode, de alternative miljøkvalitetskrav bygger på, hvilke kategorier af overfladevand de finder anvendelse på, samt den planlagte overvågningsfrekvens og begrundelsen herfor.

Kommissionen medtager et resumé af underretningerne i medfør af litra d) og bilag I, del A, note nr. 9), i de rapporter, der skal offentliggøres i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv 2000/60/EF.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

3. Medlemsstaterne analyserer de langsigtede udviklingstendenser for koncentrationerne af de prioriterede stoffer i bilag I, del A, som har tendens til at blive akkumuleret i sedimenter og/eller biota, idet der lægges særlig vægt på stof nr. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 og 30, på grundlag af overvågningen af vandtilstanden i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2000/60/EF. De træffer med forbehold af artikel 4 i direktiv 2000/60/EF foranstaltninger til at sikre, at sådanne koncentrationer ikke i væsentlig grad stiger i sedimenter og/eller relevant biota.

Medlemsstaterne fastsætter overvågningsfrekvensen for sedimenter og/eller biota, således at der tilvejebringes tilstrækkelige data til en pålidelig analyse af de langsigtede udviklingstendenser. Der bør som hovedregel foretages overvågning hvert tredje år, medmindre teknisk viden og ekspertvurderinger begrundet et andet interval.

4. Kommissionen følger den tekniske og videnskabelige udvikling, herunder konklusionen på risikovurderingerne i artikel 16, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2000/60/EF, samt informationen fra den registrering af stoffer, der offentliggøres i henhold til artikel 119 i forordning (EF) nr. 1907/2006, og fremsætter om nødvendigt forslag om revision af miljøkvalitetskravene i bilag I, del A, til nærværende direktiv efter proceduren i traktatens artikel 251 og efter tidsplanen i artikel 16, stk. 4, i direktiv 2000/60/EF.

5. Punkt 3 i bilag I, del B, til nærværende direktiv kan ændres efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 3 i nærværende direktiv.

Artikel 4

Blandingszoner

1. Medlemsstaterne kan udpege blandingszoner omkring udledningspunkter. Koncentrationerne af et eller flere af de i bilag I, del A, anførte stoffer kan overskride de relevante miljøkvalitetskrav inden for sådanne blandingszoner, hvis de ikke påvirker det øvrige overfladevandområdes opfyldelse af disse krav.

2. De medlemsstater, der udpeger blandingszoner, indfører i de vandområdeplaner, der fremlægges i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, en beskrivelse af:

- a) de fremgangsmåder og metoder, der er anvendt til at definere disse zoner, og
- b) de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at mindske udstrækningen af blandingszonerne i fremtiden, som f.eks. foranstaltninger omhandlet i artikel 11, stk. 3, litra k), i

direktiv 2000/60/EF, eller en revurdering af de i direktiv 2008/1/EF omhandlede godkendelser eller af forudgående regler omhandlet i artikel 11, stk. 3, litra g), i direktiv 2000/60/EF.

3. De medlemsstater, der udpeger blandingszoner, skal påse, at udstrækningen af de enkelte zoner er:

- a) begrænset til udledningspunkternes umiddelbare nærhed
- b) afpasset efter koncentrationerne af forurenende stoffer ved udledningspunktet og efter de betingelser for udledning af forurenende stoffer, der er fastsat i de forudgående reguleringer, såsom godkendelser og/eller tilladelser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, litra g), i direktiv 2000/60/EF og enhver anden relevant fællesskabsforskrift, i overensstemmelse med anvendelsen af de bedste tilgængelige teknikker og artikel 10 i direktiv 2000/60/EF, navnlig efter at disse forudgående reguleringer er blevet revideret.

4. Tekniske retningslinjer for udpegnings af blandingszoner vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 9, stk. 2, i nærværende direktiv.

Artikel 5

Oversigt over emissioner, udledninger og tab

1. Hver medlemsstat udarbejder på grundlag af oplysninger, der indsamles i medfør af artikel 5 og 8 i direktiv 2000/60/EF, forordning (EF) nr. 166/2006 og andre tilgængelige data, en oversigt, herunder kort, hvis de er til rådighed, over emissioner, udledninger og tab af alle prioriterede stoffer og forurenende stoffer, der er opregnet i bilag I, del A, til nærværende direktiv, for hvert vandområdedistrikt eller del af et vandområdedistrikt inden for dens territorium, herunder koncentrationerne heraf i sedimenter og/eller biota.

2. Referenceperioden for den skønsmæssige ansættelse af de værdier for forurenende stoffer, som skal anføres i oversigten i stk. 1, er et af årene fra 2008 til 2010.

For prioriterede stoffer og forurenende stoffer, der er omfattet af direktiv 91/414/EØF, kan dog som værdi anføres gennemsnittet af årene 2008, 2009 og 2010.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de oversigter, der udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, herunder de respektive referenceperioder, i overensstemmelse med rapporteringskravene i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2006/60/EF.

4. Medlemsstaterne ajourfører deres oversigter som led i den revision af analyser, som er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF.

Som referenceperiode ved fastsættelse af værdier i de ajourførte oversigter benyttes det sidste år, inden den pågældende analyse skal være afsluttet. For prioriterede stoffer og forurenende stoffer, der er omfattet af direktiv 91/414/EØF, kan dog som værdi anføres gennemsnittet af de seneste tre år inden afslutningen af analysen.

Medlemsstaterne offentliggør de ajourførte oversigter i deres ajourførte vandområdeplaner som omhandlet i artikel 13, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF.

5. Kommissionen kontrollerer senest i 2018, at oversigtens tal for emissioner, udledninger og tab tilnærmer sig målene om reduktion eller standsning i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. iv), i direktiv 2000/60/EF, jf. dog artikel 4, stk. 4 og 5, i nævnte direktiv.

6. Tekniske retningslinjer for udarbejdelse af oversigter vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 9, stk. 2, i nærværende direktiv.

Artikel 6

Grænseoverskridende forurening

1. En medlemsstat anses ikke for at have misligholdt sine forpligtelser i henhold til nærværende direktiv som følge af overskridelse af miljøkvalitetskravene, hvis den kan dokumentere:

- a) at overskridelsen skyldtes en forureningskilde uden for dens nationale jurisdiktion, og
- b) at den på grund af denne grænseoverskridende forurening ikke havde mulighed for at træffe effektive foranstaltninger til at opfylde de pågældende miljøkvalitetskrav, og
- c) at den havde benyttet de koordineringsmekanismer, der er omhandlet i artikel 3 i direktiv 2000/60/EF, og om nødvendigt benyttet sig af bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, 5 og 6, i samme direktiv for de forekomster af vand, der er ramt af grænseoverskridende forurening.

2. Medlemsstaterne skal benytte mekanismen i artikel 12 i direktiv 2000/60/EF til at forelægge Kommissionen de nødvendige oplysninger i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, og forelægge et resumé af de foranstaltninger, der er truffet over

for den grænseoverskridende forurening i den pågældende vandområdeplan, i overensstemmelse med rapporteringskravene i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF.

Artikel 7

Rapporter og revision

1. Kommissionen undersøger på grundlag af rapporter fra medlemsstaterne, herunder de rapporter, der er omhandlet i artikel 12 i direktiv 2000/60/EF, og navnlig rapporter om grænseoverskridende forurening, behovet for ændring af gældende retsakter og for supplerende specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan, som f.eks. emissionskontrol.

2. Kommissionen underretter i den rapport, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF, Europa-Parlamentet og Rådet om:

- a) konklusionerne af den i stk. 1 omhandlede undersøgelse
- b) de foranstaltninger, der er truffet for at begrænse udstrækningen af de blandingszoner, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 1, i nærværende direktiv
- c) resultatet af den i artikel 5, stk. 5, i nærværende direktiv omhandlede kontrol
- d) situationen med hensyn til forurening, der stammer fra områder uden for Fællesskabets territorium.

Kommissionen forelægger eventuelt relevante forslag sammen med rapporten.

Artikel 8

Revision af bilag X til direktiv 2000/60/EF

Som led i den revision af bilag X til direktiv 2000/60/EF, der er fastsat i artikel 16, stk. 4, i nævnte direktiv, behandler Kommissionen bl.a. de stoffer, der er nævnt i bilag III til nærværende direktiv, med henblik på eventuel identificering som prioriterede stoffer eller prioriterede farlige stoffer. Kommissionen rapporterer til Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet af sin revision senest den 13. januar 2011. Rapporten ledsages i givet fald af relevante forslag, navnlig forslag om identifikation af nye prioriterede stoffer eller prioriterede farlige stoffer eller forslag om identifikation af bestemte prioriterede stoffer som prioriterede farlige stoffer og om efter omstændighederne at opstille tilsvarende miljøkvalitetsstandarder for overfladevand, sediment eller biota.

Artikel 9

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det i artikel 21, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF omhandlede udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 10

Ændring af direktiv 2000/60/EF

Bilag X til direktiv 2000/60/EF affattes som angivet i nærværende direktivs bilag II.

Artikel 11

Ændring af direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF

1. I direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF og 84/491/EØF udgår bilag II.

2. Rubrik B i afsnit I-XI i bilag II til direktiv 86/280/EØF udgår.

Artikel 12

Ophævelse af direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF

1. Direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF ophæves med virkning fra den 22. december 2012.

2. Indtil den 22. december 2012 kan medlemsstaterne gennemføre overvågning og rapportering i overensstemmelse med artikel 5, 8 og 15 i direktiv 2000/60/EF i stedet for at gennemføre dem i overensstemmelse med de i stk. 1 i denne artikel anførte direktiver.

Artikel 13

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 13. juli 2010.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 14

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. december 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

B. LE MAIRE

Formand

BILAG I

MILJØKVALITETSKRAV FOR PRIORITEREDE STOFFER OG VISSE ANDRE FORURENENDE STOFFER

DEL A: MILJØKVALITETSKRAV (EQS)

AA: årgennemsnit

MAC: højeste tilladte koncentration

Enhed: [µg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Stoffets navn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Indvand ⁽²⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Andet overfladevand	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Indvand ⁽³⁾	MAC EQS ⁽⁴⁾ Andet overfladevand
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Anthracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Bromerede diphenylethere ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	anvendes ikke	anvendes ikke
(6)	Cadmium og cadmiumforbindelser (afhængigt af vandets hårdhedsgrad) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (klasse 1) 0,08 (klasse 2) 0,09 (klasse 3) 0,15 (klasse 4) 0,25 (klasse 5)	0,2	≤ 0,45 (klasse 1) 0,45 (klasse 2) 0,6 (klasse 3) 0,9 (klasse 4) 1,5 (klasse 5)	≤ 0,45 (klasse 1) 0,45 (klasse 2) 0,6 (klasse 3) 0,9 (klasse 4) 1,5 (klasse 5)
(6a)	Tetrachlormethan ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	anvendes ikke	anvendes ikke
(7)	C10-13-chloralkaner	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Chlorfenvinphos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Chlorpyrifos (chlorpyrifosethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Cyclodiene pesticider: aldrin ⁽⁷⁾ dieldrin ⁽⁷⁾ endrin ⁽⁷⁾ isodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	anvendes ikke	anvendes ikke
(9b)	DDT i alt ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	anvendes ikke	0,025	0,025	anvendes ikke	anvendes ikke
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	anvendes ikke	anvendes ikke
(10)	1,2-dichlorethan	107-06-2	10	10	anvendes ikke	anvendes ikke
(11)	Dichlormethan	75-09-2	20	20	anvendes ikke	anvendes ikke
(12)	Di(2-ethylhexyl) phthalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	anvendes ikke	anvendes ikke
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluoranthren	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Hexachlorbenzen	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
(17)	Hexachlorbutadien	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
(18)	Hexachlorcyclohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Stoffets navn	CAS-nummer ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Indvand ⁽²⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Andet overfladevand	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Indvand ⁽²⁾	MAC EQS ⁽⁴⁾ Andet overfladevand
(19)	Isoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Bly og blyforbindelser	7439-92-1	7,2	7,2	anvendes ikke	anvendes ikke
(21)	Kviksølv og kviksølvforbindelser	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	Naphthalen	91-20-3	2,4	1,2	anvendes ikke	anvendes ikke
(23)	Nikkel og nikkelforbindelser	7440-02-0	20	20	anvendes ikke	anvendes ikke
(24)	Nonylphenol (4-nonylphenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Octylphenol ((4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)-phenol))	140-66-9	0,1	0,01	anvendes ikke	anvendes ikke
(26)	Pentachlorbenzen	608-93-5	0,007	0,0007	anvendes ikke	anvendes ikke
(27)	Pentachlorphenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Polyaromatiske kulbrinter (PAH) ⁽¹⁰⁾	anvendes ikke	anvendes ikke	anvendes ikke	anvendes ikke	anvendes ikke
	Benzo(a)pyren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluor-anthene	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	anvendes ikke	anvendes ikke
	Benzo(k)fluor-anthene	207-08-9				
	Benzo(g,h,i) perylen	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	anvendes ikke	anvendes ikke
	Indeno(1,2,3-cd)pyren	193-39-5				
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Tetrachlorethylen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	anvendes ikke	anvendes ikke
(29b)	Trichlorethylen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	anvendes ikke	anvendes ikke
(30)	Tributyltin-forbindelser (tributyltin-kation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Trichlorbenzener	12002-48-1	0,4	0,4	anvendes ikke	anvendes ikke
(32)	Trichlormethan	67-66-3	2,5	2,5	anvendes ikke	anvendes ikke
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	anvendes ikke	anvendes ikke

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Denne parameter er miljøkvalitetskravet udtrykt som årgennemsnit (AA-EQS). Medmindre andet er angivet, gælder det for den samlede koncentration af alle isomerer.

⁽³⁾ Indvande omfatter vandløb og søer og dertil knyttede kunstige eller stærkt modificerede vandområder.

⁽⁴⁾ Denne parameter er miljøkvalitetskravet udtrykt som højeste tilladte koncentration (MAC-EQS). Hvis der under MAC-EQS er anført »anvendes ikke«, betragtes AA-EQS-værdierne som beskyttelse mod kortvarig høj forurening i kontinuerlige udledninger, da de er væsentligt lavere end de værdier, der er afledt af den akutte toksicitet.

⁽⁵⁾ For den gruppe prioriterede stoffer, som bromerede diphenylethere på listen (nr. 5) i beslutning 2455/2001/EF omfatter, er der kun fastlagt et miljøkvalitetskrav for kongener nummer 28, 47, 99, 100, 153 og 154.

⁽⁶⁾ For cadmium og cadmiumforbindelser (nr. 6) afhænger EQS-værdierne af vandets hårdhedsgrad, som opdeles i fem klasser (klasse 1: < 40 mg CaCO₃/l; klasse 2: 40 til < 50 mg CaCO₃/l, klasse 3: 50 til < 100 mg CaCO₃/l, klasse 4: 100 til < 200 mg CaCO₃/l og klasse 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Dette stof er ikke et prioriteret stof, men et af de andre forurenende stoffer, for hvilke miljøkvalitetskravene er identiske med de EQS-værdier, der er fastsat i den lovgivning, der gælder, indtil den 13. januar 2009.

⁽⁸⁾ DDT i alt udgøres af summen af isomererne 1,1,1-trichlor-2,2 bis (p-chlorphenyl)ethan (CAS-nummer 50-29-3; EU-nummer 200-024-3); 1,1,1-trichlor-2-(o-chlorphenyl)-2-(p-chlorphenyl)ethan (CAS-nummer 789-02-6; EU-nummer 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2-bis(p-chlorphenyl)ethylen (CAS-nummer 72-55-9; EU-nummer 200-784-6) og 1,1-dichlor-2,2-bis (p-chlorphenyl)ethan (CAS-nummer 72-54-8; EU-nummer 200-783-0).

⁽⁹⁾ Hvis medlemsstaterne ikke anvender miljøkvalitetskravene for biota, indfører de strengere miljøkvalitetskrav for vand for at opnå samme beskyttelsesniveau som miljøkvalitetskravene for biota i dette direktivs artikel 3, stk. 2. De underretter via det udvalg, der er nævnt i artikel 21 i direktiv 2000/60/EF, Kommissionen og de øvrige medlemsstater om årsagerne til, at denne fremgangsmåde benyttes, og grundlaget herfor, de alternative miljøkvalitetskrav for vand, der er fastsat, herunder de data og den metode, de alternative miljøkvalitetskrav bygger på, samt hvilke kategorier af overfladevand de finder anvendelse på.

⁽¹⁰⁾ For gruppen af polyaromatiske kulbrinter (PAH) (nr. 28) finder hvert enkelt miljøkvalitetskrav anvendelse, dvs. at miljøkvalitetskravet for benzo(a)pyren, miljøkvalitetskravet for summen af benzo(b)fluoranthen og benzo(k)fluoranthen og miljøkvalitetskravet for summen af benzo(g,h,i)perylene og indeno(1,2,3-cd)pyren skal overholdes.

DEL B: ANVENDELSE AF DE I DEL A ANFØRTE MILJØKVALITETSKRAV (EQS)

1. Kolonne 4 og 5 i tabellen: For et givet overfladevandområde betyder anvendelse af AA-EQS, at det aritmetiske gennemsnit af koncentrationer, der er målt på forskellige tidspunkter af året, ved hvert repræsentativt målepunkt inden for vandområdet ikke overstiger kravværdien.

Beregningen af det aritmetiske gennemsnit, den benyttede analysemetode og den metode, hvorefter miljøkvalitetskravene anvendes, hvis der ikke er nogen hensigtsmæssig analysemetode, som opfylder minimumsydeevnekriterierne, skal være i overensstemmelse med gennemførelsesretsakter om vedtagelse af tekniske specifikationer for kemisk overvågning og kvalitet vedrørende analyseresultater i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF.

2. Kolonne 6 og 7 i tabellen: For et givet overfladevandområde betyder anvendelse af MAC-EQS, at den koncentration, der er målt ved hvert repræsentativt målepunkt inden for vandområdet, ikke er højere end kravværdien.

I overensstemmelse med afsnit 1.3.4 i bilag V til direktiv 2000/60/EF kan medlemsstaterne dog indføre statistiske metoder, som f.eks. percentil beregning, for at opnå et acceptabelt konfidensniveau og en acceptabel præcision med henblik på at fastslå, om MAC-EQS er overholdt. Hvis de gør det, skal de statistiske metoder være i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, der er fastsat efter forskriftsproceduren i artikel 9, stk. 2, i nærværende direktiv.

3. Miljøkvalitetskravene i dette bilag er med undtagelse af cadmium, bly, kviksølv og nikkel (i det følgende benævnt »metaller«) udtrykt som samlet koncentration i hele vandprøven. For metalleres vedkommende gælder miljøkvalitetskravene for koncentrationen i opløsning, dvs. den opløste fase af en vandprøve, der er filtreret gennem et 0,45 µm filter eller behandlet tilsvarende.

Medlemsstaterne kan, når de vurderer overvågningsresultaterne i forhold til miljøkvalitetskravene, tage hensyn til:

- a) de naturlige baggrundskoncentrationer af metaller og metalforbindelser, hvis de gør det umuligt at overholde EQS-værdien, og
- b) vandets hårdhed, pH eller andre kvalitetsparametre, der påvirker metalleres biotilgængelighed.

BILAG II

Bilag X til direktiv 2000/60/EF erstattes af følgende bilag:

»BILAG X

LISTE OVER PRIORITEREDE STOFFER INDEN FOR VANDPOLITIK

Nr.	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Det prioriterede stofs navn ⁽³⁾	Identificeret som prioriteret farligt stof
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Anthracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	anvendes ikke	anvendes ikke	Bromerede diphenylethere ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	anvendes ikke	pentabromdiphenylether (congener nummer 28, 47, 99, 100, 153 og 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium og cadmiumforbindelser	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Chloralkaner, C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (chlorpyrifosethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorethan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlormethan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranthen ⁽⁶⁾	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexachlorbenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexachlorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Hexachlorcyclohexan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Bly og blyforbindelser	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Kviksølv og kviksølvforbindelser	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naphthalen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikkel og nikkelforbindelser	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylphenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonylphenol)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Octylphenol	
	140-66-9	anvendes ikke	(4-(1,1',3,3'-tetramethylbutyl)-phenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorbenzen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorphenol	

Nr.	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Det prioriterede stofs navn ⁽³⁾	Identificeret som prioriteret farligt stof
(28)	anvendes ikke	anvendes ikke	Polyaromatiske kulbrinter	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pyren)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benzo(b)fluoranthen)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benzo(g,h,i)perylene)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benzo(k)fluoranthen)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pyren)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	anvendes ikke	anvendes ikke	Tributyltinforbindelser	X
	36643-28-4	anvendes ikke	(Tributyltin-kation)	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorbenzener	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlormethan (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ EU-nummer: Den Europæiske Fortegnelse over Markedsførte Kemiske Stoffer (Einecs) eller Den Europæiske Liste over Anmeldte Kemiske Stoffer (Elincs).

⁽³⁾ Hvor der er udvalgt en gruppe af stoffer, er typiske enkeltstoffer anført som indikatorer (i parentes og uden nummer). For disse grupper af stoffer skal indikatoren defineres på grundlag af den analytiske metode.

⁽⁴⁾ Disse grupper af stoffer omfatter normalt et stort antal enkeltstoffer. Det er ikke i øjeblikket muligt at oplyse egnede indikatorer.

⁽⁵⁾ Kun pentabrombiphenylether (CAS-nummer 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Fluoranthen figurerer på listen som indikator for andre, farligere polyaromatiske hydrocarboner.*

BILAG III

STOFFER, DER SKAL GENNEMGÅS MED HENBLIK PÅ IDENTIFICERING SOM MULIGT »PRIORITERET STOF« ELLER SOM MULIGT »PRIORITERET FARLIGT STOF«

CAS-nummer	EU-nummer	Stoffets navn
1066-51-9	—	AMPA
25057-89-0	246-585-8	bentazon
80-05-7		bisphenol-A
115-32-2	204-082-0	dicofol
60-00-4	200-449-4	EDTA
57-12-5		frit cyanid
1071-83-6	213-997-4	glyphosat
7085-19-0	230-386-8	mecoprop (MCPP)
81-15-2	201-329-4	moskusxylen
1763-23-1		perfluoroktansulfonat (PFOS)
124495-18-7	—	quinoxifen (5,7-dichlor-4-(p-fluorphenoxy)quinolin) dioxiner PCB